

Imidlertid er Menerne om, hvorledes Glæden og Stoltheden bedst skal finde deres Udtryk, og hvilken Plæt af Danmark, der skal foretrækkes, endnu ret delte.

Jyderne mener, at Himmelbjerg vil være det naturlige Midtpunkt, Fynboerne tænker sig Frøbjerg Bavnehøj som Stedet, Sjællænderne muligvis Gyldenløves Høj; nogle tænker sig et Mindesmærke i Lighed med Frihedsstøtten paa Vesterbro, andre en Granitblok med kunstneriske Udhugninger, atter andre en Sokkel med en Kvindefigur, der symboliserer Kvinden som politisk Borger; der er derfor Grund til at frygte, at vi faar ligesaa mange Mindesmærker, som der er Landsdele i Danmark, hvis det ikke lykkes at samle alle Ønskerne om en Idé, der er saa landsomspændende og saa uafviselig, at Sejren maa følge den lige i Hælene.

For mig er der ikke Skygge af Tvivl om, at det Sejrsminde, Danmarks Kvinder nu bør samle sig om at rejse, skal være en Rytterstatue af Dronning Margrethe, den Kvinde, hvis Liv og Gerning altid har tjent til Bevis for, at politisk Genialitet vel lader sig forene med udpræget kvindelige Egenskaber. Og denne Rytterstatue skal staa et Sted paa Slotsholmen i Danmarks Hovedstad i Nærheden af det Hus, hvor fremtidig Kvinder i Samarbejde med Mænd skal styre Land og Rige.

Jeg har ganske vist i sin Tid fraraadet Dansk Kvindesamfund at gøre Dronning Margrethe til sit Bannermærke, fordi hun i mine Øjne ikke symboliserer Dansk Kvindesamfunds Gerning her i Landet. Hun har næppe drømt om, at Kvinder skulde sidestilles med Mænd, ellers havde hun vel ikke afgivet den tredobbelte Krone, som hun med Lethed havde kunnet sætte paa sit eget Hoved, til sin Søstersøn, den unge Erik af Pommeren. Hun har heller ikke interesseret sig for at skaffe Kvinder større Oplysning, eller paa forskellig Vis forbedret deres, Kaar; der eksisterede kort sagt ikke for hende en Kvinde-sag. Og dog staa danske Kvinder i en Gæld til hende, som maa ske til ingen anden, fordi den Ger-

ning, hun øvede, peger Aarhundreder frem i Tiden, peger paa den Dag, vi nu har oplevet, Kvindevalgrettens Sejrsdag. Hun var den, vi i Underkendelsens og Ydmygelsens Aar bestandig saa op til og viste hen til, fordi hun har vist Verden, at man kan være en uangribelig Hustru, en om Moder, en ydmyg Kristen, og dog være født og baaren til politisk Virksomhed.

Det er en stor og vanskelig Opgave, som Mændene her har efterladt os Kvinder at løfte, men lad os være dem taknemmelige for, at de har overladt den til os, og selv nøjedes med at rejse Mindesmærker af langt ringere historisk Betydning.

Engang har Mænd og Kvinder sammen forsøgt at løse denne Opgave, men det mislykkedes; den Bølge, som skulde bære Foretagendet i Havn, var endnu ikke opstaaet, lad nu Kvinderne forsøge det alene.

Thi Kvindevalgrettens Sejr er Bølgen, som kan løfte denne Opgave, om noget skal kunne løfte det; det gælder nu om som den dristige Skipper at give sig denne Bølge i Vold, og stole paa dens Bæreevne. Den Dag, Kvinderne drager ind i Lovgivningsmagtens nye Hus, skal Dronning Margrethes Rytterstatue staa paa Slotsholmen og hilse deres Indtog. Lad det være Maalet, vi sætter os; det er ikke uopnaaeligt. Naar halvfjerdsindstyve Tusind Kvinder i Danmark giver hver 1 Krone, er Opgaven løst, og ingen er af den Grund bragt til Tiggerstaven, trods Dyrtid og Verdenskrig. — Men vil det ikke vække Uvilje, om Kvinderne midt under Verdenskrigen tager sig en saa stor Opgave paa? vil Tvivlerne spørge. — Jo, selvfølgelig vil det vække Uvilje, alle separate Kvindeforetagender vækker Uvilje lige til den Dag, hvor Sejren er dem vis.

Vi har erfaret det før, vi vil ogsaa erfare det her. Men hvad betyder en forbigaaende Uvilje mod det historiske Eftermæle, vi sætter os, hvis det engang kan siges, at paa en Tid, hvor Voldssystemet fejrede sine blodige Triumfer udenfor vor Landegrænse, rejste Danmarks Kvinder et Æresminde for den Dronning, som hellere vil-

de »handle og dele« sig tilrette, end paa sine Maal ad voldelig Vej.

Det er selvfølgelig ikke min Tanke, at Dansk Kvindesamfund alene skal løse denne Opgave, men det er mit inderlige Ønske, at Dansk Kvindesamfund som Landets ældste og anseeligste Kvindeforening vil stille sig i Spidsen for dens Løsning, og dertil anmode om andre Kvindeforeningers Hjælp.

Gyrithe Lemche.

Efter at ovenstaaende Artikel var skrevet, har D. K.s Fællesstyrelse vedtaget at stille sig i Spidsen for Rejsningen af en Rytterstatue af Dronning Margrethe. Et Møde af Repræsentanter for vore store Kvindeorganisationer er berammet til den 29. Juli paa D. K.s Hovedkontor. Vi haaber i Nummeret for 15. September at bringe godt nyt om denne Sag.

Red.

D. K.s „Hjælpekasse“ af 1914.

Med Tak modtaget:

Aarup-Kredsen 6.75

Tidligere indk. 768.45

Ialt 775.20

Den 17. Juli 1915.

G. Lemche, Th. Daugaard,
Formand. Kasserer.

Indgivet Andragende.

Selverhvervende Kvinders Skat.

Som omtalt i sidste Nr. har Dansk Kvindesamfunds Fællesstyre indsendt følgende Andragende:

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i den kommunale Beskatning.

I Anledning af det i Landstinget d. 16. Juni d. A. fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg